

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XIII. Quomodo iidem monachi ad Ioannem confugerint, ob
singularem ejus virtutem, & quomodo hac de causa Theophilus adversus
Ioannem insurrexerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Origenistas vocabant : illi vero , eos A qui contra sentirent , Anthropomor- Phianos.

ὠριγηνιασὰς ἀπεκάλεον οἱ δὲ ἀνθρω- πομορφιανῆς , τὰς ἐναντίας φρονήσας.

CAPUT XIII.

Κεφ. ιγ΄.

Quomodo iidem monachi ad Ioannem con- fugerint, ob singularem ejus virtutem, & quomodo hac de causa Theophilus adver- sus Ioannem insurrexerit.

Ὅτι οἱ αὐτοὶ μακροὶ διὰ τὸν ζῆλον ἰωάννου , αὐτὸν παρεκάλει ἢ ὡς ἐπιτιθεῖν ἀχθασίως διόλου κατα ἰωάννου ὁπλιζέται.

Porro Dioscorus & Ammonius ac reliqui, cognitis Theophili infidiis, Hierosolymam se contulerunt; atq; inde petreerunt Scythopolim; commodum sibi ejus loci domicilium fore arbitrati, ob copiam palmarum, quarum foliis ad consueta monachorum opera utebantur. Sequebantur enim illos viri circiter octoginta. Eodem tempore Theophilus quosdam misit Constanti- nopolim, qui & calumnias adversus illos præstruerunt, & si quid illi ab Imperatore peterent, ipsi obfisterent. Quæ cum didicisset Ammonius & qui cum illo erant, Constantinopolim navigarunt, comitante eos Isidoro. Junctique inter se, id perficere studebant, ut coram Imperatore iudice & Ioanne Episcopo, in- sidia ipsi comparata convincerentur. Etenim arbitrabantur, hunc utpote justæ libertatis studiosum, in iis quæ justa essent, posse ipsi opitulari, Joannes vero illos ad se venientes, benigne excepit, & in pretio habuit, & in Ecclesia orare nequaquam prohibuit. Cum illis tamen haudquaquam communicandum sibi esse existimavit, propterea quòd ante causam cognitam id fieri non liceret. Caterum scripsit Theophilo, ut com- munionem illis restitueret, quippe qui de Deo recte sentirent : vel si causam eorum in iudicio examinandam puta- ret, mitteret aliquem qui accusatoris partes sustineret. Verum Theophilus nihil rescripsit. Elapso deinceps haud mo- dico tempore, cum Augusta in publi- cum procederet, accedentes ad eam qui cum Ammonio erant, de insidiis quas Theophilus ipsis struxisset conque- sti sunt. Illa cum eos insidiis circumven- tos esse probe sciret, honoris causâ sub- stitit. Et extra Imperiale vehicu- lum prospiciens, capite inclinato an- nuit : benedicite, inquit, & orate pro Imperatore, & pro me ac liberis

Αἰδόμενοι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς οἱ παῖ- Β δίοσκορον καὶ ἀμμώνιον, ἀνεχώρησαν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἐκείθεν εἰς σκυθόπολιν ἦγον, ἐπιτηδείαν ἠγασάμενοι τῶν ἐπιδήσας οἴκησιν διὰ τὰς πολλὰς φοίνικας, ἃν τὰς φύλλοις ἐχρῶντο πρὸς τὰ εἰωθότα τοῖς μοναχοῖς ἔργα· εἰπόντο γὰρ αὐτοῖς ἀμφι- δρες ὁμοδοκίονα ἐν τῆτι τῇ θεοφίλου περὶ τινῶς εἰς κωνσταντινούπολιν, αἵματι κατ' αὐτῶν διαβολὰς πρὸς τὸν βασιλέα, ἀ- τιπεράξοντα· μαθόντες δὲ ταῦτα οἱ ἀμμό- τον ἀμμώνιον, ἀπέπλευσαν εἰς κωνσταντι- C πολιν· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ἰσίδωρος καὶ ἄλλοι τε ἐσπένδαζον, ὡς βασιλεὶ κηρῶν καὶ ἀννη τῷ ἐπισκόπῳ ἐλέγχεται τὰς κατ' αὐ- τῶν ἐπιβλάσας· ὧν ὁ γὰρ ἐπίσκοπος παρρησίας αὐτῶν ἐπιμελέμενον, διώκοντα τὰ ἐναντία βοηθεῖν αὐτοῖς· ὁ δὲ, πρὸς τὸν βασιλέα αὐτῶν τὰς ἀνδρας, φιλοφρονῶν ἐδέξατο, καὶ ἐν τιμῇ εἶχε, καὶ διέχεσθαι τῷ ἐπίσκοπῳ ἐ- διεκώλυσε· κοινωνεῖν δὲ μετ' αὐτοῖς αὐτοῖς ἐχ' ἠγήσατο, ὡς ἐ θεμιτὸν πρὸς διαγνώ- σεως τῆτι ποιῆν· ἔγραψε δὲ θεοφίλου πρὸς Διωνύσιον αὐτοῖς ἀποδῆναι ὡς ὀρθῶς περὶ θεο- δοξάζεσθαι· εἰ δὲ δίκη θεοῦ κηρῶν τὰ κατ' αὐτοῖς, ἀποσέλλειν ἂν αὐτῷ δικαίον δι- κασόμενον· ὁ δὲ, ἐδὲν ἀντιεδήλωσε χρεῖνα δι- πολλὰ διαγρομένης, πρὸς τὴν βασι- λέως γαμετῆ πρὸς τὸν οἱ ἀμφὶ ἀμμώ- νιον, τὰ κατ' αὐτῶν βεβηλευμένα θεοφίλου μεμφόμενοι· ἡ δὲ, ἐπιβληθεῖσας αὐτοῖς ἠδ' εἶ, καὶ τιμῶσα ἔση· καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τὰ βασιλικῆ ὀχήματι, ἐπὶ τὸν τῆ κεφαλῇ καὶ βιλογεῖτε, ἔφη, καὶ διέχεσθαι τὰς

βασιλέως καὶ ἐμῆ καὶ τῶν ἡμετέρων παιδῶν,
Ἐγὼ δὲ δεχθεὶς ἐμοὶ ἃ ἐν Ἁγίᾳ μελήσει συνόδου,
καὶ τὸ Θεοφίλου ἀφίξεως καὶ ἡμῶν ἀδελφῶν
δαξέψυδρος ἢ Φήμης ἐν ἀλεξάνδρεια κρα-
τάσης, ὡς ἐκοινώνησεν ἰωάννης τοῖς πατρὶ δίο-
σκορον, καὶ παρὰ δουλείᾳ πάντα βοηθεῖν ἀν-
τοῖς, διανοεῖτο Θεοφίλος, ἔπειθ' ἠνώγει καὶ ἀν-
τὸν ἰωάννην τὸ ἐπισκοπῆς καθελεῖν.

A meis, & pro Imperio. Ego dabo ope-
ram, ut Synodus brevi convocetur, &
Theophilus huc veniat. Et Augusta qui-
dem hæc fieri procurabat. Alexandria
vero, cum falsus rumor invaluisset, Joan-
nem cum Dioscoro ac reliquis commu-
nicasse, eosque in omnibus adjuvare pa-
ratum esse, cogitare cepit Theophilus,
qua ratione Joannem quoque ipsum
Episcopatu dejicere posset.

Κεφ. ιδ'.

CAPUT XIV.

Περὶ τῆς μοχθηρίας Θεοφίλου ἢ περὶ τῶν ὁρίων ἐπιφανίου, ὡς
ἐπεδήμησε τῆς καὶ σατιρίας, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὸ πλῆθος
κατὰ ἰωάννην παρισκευάσει.

B De improbitate Theophili: & de sancto
Epiphanio, quomodo Constantinopolim ve-
nerit, & plebem adversus Joannem
concitaverit.

Τὰτα τὲ καὶ νῦν κρύπτον, καὶ συ-
σκευάζων, ἐγραφε καὶ πόλεις τοῖς ἐπι-
σκόποις, τὰ ὠρεγύς βιβλία κατηγορῶν
λογισάμενος ἢ μέγιστον ἀπὸ συνόδου, εἰ
κοινωνῶν παρὰ λαοῦ τῶν σπαρδαζουμένων,
ἐπιφάνιον τὸν Καλαμῖνον τὸν κύπριον ἐπί-
σκοπον, ἀνδρα τῶν κατ' ἀντὶν αἰδοῦν βίβας ἐπι-
σημότατον, φίλον ἐποιεῖτο, παρὰ τὸν ἀπὸ
μεμοφόμου, ὡς ἀνδρα πόμορον τὸν θεῶν
δόξαν ὡς ἐκ μελανοίας ἢ τῶν δεξιῶν
δόξαν ἐπιγνῶς, ἔμοφρονεῖν ἀπὸ ἐγραφε,
καὶ καὶ τῶν ὠρεγύς βιβλίων ὡς παρὰ τὴν
δογματῶν τοῖς τῶν, ἐκίς διαβολῆς ἐπι-
φάνιον ἢ πάλαι ἀποσεφόμενος τὰ ὠρε-
γύς συγγεγραμμένα, ῥαδίως παρὰ τὸν
θεοφίλου ἐπιστολῆ καὶ συνελθῶν ἅμα τοῖς
ἐν κύπρῳ ἐπισκόποις, ἀπηγόρευσε τῶν
διαγνώσῃ τῶν ὠρεγύς λόγων καὶ τὰ δε-
δογμένα ἀντοῖς γραφῆς ἀλλοῖς τὲ τῶν κων-
σταντινουπόλεως ἐπισκοπῶν παρὰ τὸν ἐπὶ συνόδου
ποιεῖν, καὶ ταῦτα ψηφίζεας συνιδῶν δὲ θεο-
φίλου ὡς ἐδῆς ἐπὶ κίνδυνον ἐπιφανίου περὶ
πολλὰς ἐπανέτας ἐχόντων, καὶ δια τῶν δεξιῶν
τῶν βίβας ὡς ἐκ φρονεῖ δαυμάζουλας, παρὰ
πλήσια ἀπὸ τῶν ψηφισάσῃ τοῖς ἴσῃ ἀν-
τὸν ἐπισκόποις ὁ δὲ ἰωάννης, τῶν μὲν ἐπὶ
τέτοις σπαρδῶν, ὅσα ἀξίαν ἠγάτο λόγῳ,
καὶ τὰ ἐπιφάνιος καὶ θεοφίλου γραμματα
ἐν δεξιῶν ἐποιεῖτο οἱ δὲ δυσμενῶς παρὰ
ἀντὸν ἐχούσης, τῶν ἐν δυνάμει καὶ τῶν κληρῶν,

Verum hæc in intimo pectoris sui
recessu occultans ac moliens, scrip-
psit interim ad omnes ubique locorum
Episcopos literas, quibus libros Orige-
nis reprehendebat. Cumque conside-
raret magno sibi emolumento fore, si
Epiphanium Salaminis in Cypro Episco-
pum, participem & consortem consilio-
rum suorum haberet, virum ob virtutis
reverentiam omnium sui temporis cla-
rissimum, eum sibi amicum adjunxit,
licet antea eum reprehendisset, quod
Deum humana specie præditum opina-
retur. Tum vero, quasi resipiscens ve-
ram tandem sententiam agnovisset,
idem se cum illo sentire scripsit, & Ori-
genis libros tanquam hujusmodi do-
gmatum auctoris, calumniari instituit.
Porro Epiphanius, qui Origenis libros
jam pridem avertabatur, Theophili lite-
ris facile assensum præbuit. Collectoque
Cypriorum Episcoporum Concilio, Ori-
genis libros legi prohibuit. Datis dein-
de literis tum ad alios, tum ad Episco-
pum Constantinopolitanum, ea quæ à
Synodo decreta fuerant insinuantibus,
hortatus est illos, ut Synodum convoca-
rent, eademque decernerent. Animad-
vertens igitur Theophilus, se Epipha-
nium absque periculo sequi posse, ut-
pote quem multi laudarent, & cujus
sententiam ob vitæ sanctitatem suspice-
rent, ipse quoque cum Episcopis qui
sub iplo erant, idem quod Epiphanius
decrevit. Verum Joannes studium illo-
rum haud magni ponderis esse existima-
vit, & Epiphaniæ ac Theophili literas ne-
glexit. Ex potentioribus vero & ex cle-
ro, hi qui Joanni privatim infensi erant,
Eccce ij